RECHTSPRAAK

Loonvordering toegewezen. Bedrijfsarts geeft voorwaardelijke hersteldatum, mits eerst een gesprek plaatsvindt. Werkgeefster meldt werknemer echter hersteld zonder dat gesprek en neemt een tweede ziekmelding ten onrechte niet in behandeling.

Feiten

Werknemer is per 18 februari 2002 in dienst getreden bij Topigs Group B.V. (hierna: Topigs) in de functie van communicatiemanager. Nadat werknemer zich langere tijd structureel overvraagd voelde, werd in augustus 2025 overeengekomen dat hij zijn arbeidsduur zou terugbrengen van 40 naar 16 uur per week. Topigs heeft die afspraken één maand later eenzijdig teruggedraaid. Werknemer meldde zich vervolgens ziek. De bedrijfsarts oordeelde dat sprake was van situatieve arbeidsongeschiktheid. Hij adviseerde dat partijen binnen twee weken een gesprek zouden voeren. Zonder een goed gesprek verwachtte hij geen duurzame werkhervatting. Hij adviseerde werknemer zich per 17 november 2025 hersteld te melden, zodat er ruimte was voor dat gesprek. Topigs meldde werknemer per die datum hersteld, terwijl partijen nog niet met elkaar hadden gesproken. Zij riep hem op om per 4 december 2025 te hervatten en kondigde aan dat vakantie-uren in mindering zouden worden gebracht. Het mediationtraject werd na aanvang voortijdig beëindigd. Topigs riep werknemer vervolgens op om weer aan het werk te gaan en kondigde een loonstop aan. Werknemer liet weten zich gespannen en onveilig te voelen en geen gehoor te geven aan de oproep. Topigs paste de loonstop toe. Een nieuwe ziekmelding van werknemer nam zij niet in behandeling, waardoor geen afspraak met de bedrijfsarts mogelijk was. In deze procedure vordert werknemer opheffing van de loonstop, betaling van het loon met wettelijke verhoging en wettelijke rente en afgifte van loonspecificaties. Hij legt aan zijn vordering ten grondslag dat het niet verrichten van arbeid voor rekening van Topigs komt, subsidiair dat Topigs zijn ziekmelding niet correct heeft doorgegeven en niet door de bedrijfsarts heeft laten beoordelen. Topigs voert verweer. Volgens haar was werknemer per 17 november 2025 volledig arbeidsgeschikt, wat de bedrijfsarts telefonisch zou hebben bevestigd. Ook betwist zij het spoedeisend belang.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werknemer heeft een spoedeisend belang, omdat hij geen loon ontvangt en zijn vaste lasten doorlopen. Het tijdsverloop tussen de loonstop en deze procedure maakt dat niet anders. Op grond van artikel 7:628 BW moet de werkgever het loon doorbetalen, tenzij het niet verrichten van arbeid in redelijkheid voor rekening van

werknemer behoort te komen. Dat moet de werkgever stellen en bij gemotiveerde betwisting bewijzen. De kantonrechter is voorshands van oordeel dat dit niet het geval is. De loonstop is dus onterecht. De bedrijfsarts heeft de arbeidsgeschiktheid op de verwachte hersteldatum expliciet gekoppeld aan een vóór die datum te voeren gesprek tussen partijen. Dat gesprek vond pas na die datum plaats. Topigs had werknemer daarom niet op de verwachte hersteldatum als arbeidsgeschikt mogen aanmerken. De gestelde telefonische bevestiging van de bedrijfsarts is niet in het geding gebracht en staat haaks op zijn eerste advies. Het rapport van de bedrijfsarts blijft daarom leidend. Door werknemer prematuur hersteld te melden, hem op te roepen voordat een gesprek had plaatsgevonden en te dreigen met het inhouden van vakantie-uren, heeft Topigs de al gespannen arbeidsrelatie verder onder druk gezet. Of de mediation door werknemer of Topigs is beëindigd, kan in het midden blijven. Werknemer heeft zich vervolgens vanwege spanningsklachten opnieuw tot de bedrijfsarts gewend en zich opnieuw ziekgemeld. Topigs heeft die ziekmelding niet in behandeling genomen, waardoor geen afspraak met de bedrijfsarts mogelijk was. Als een werknemer zich ziekmeldt, is het niet aan de werkgever om die ziekmelding te betwisten of naast zich neer te leggen. De werkgever moet de bedrijfsarts inschakelen. Die had kunnen beoordelen of het voortdurende arbeidsconflict en het mislukken van de mediation tot medische beperkingen hebben geleid, of dat nog steeds sprake is van situatieve arbeidsongeschiktheid. Het is voldoende aannemelijk dat de loonvordering in een bodemprocedure wordt toegewezen. De vordering tot opheffing van de loonstop en betaling van het loon is daarom toewijsbaar. Dat geldt niet voor zover de loonstop opgeheven moet blijven tot het einde van de arbeidsovereenkomst. Het is mogelijk dat zich in de toekomst omstandigheden voordoen die een loonstop wel rechtvaardigen. De loonspecificaties worden toegewezen. De afgifte van jaaropgaven, pensioenoverzichten en specificaties van alle looncomponenten wordt afgewezen wegens een gebrek aan belang. Topigs moet de wettelijke verhoging betalen. Volgens *Nieuwkoop/Van Drunen* is niet relevant wat de reden is van het uitblijven van de loonbetaling. De kantonrechter matigt de wettelijke verhoging tot 25%, mede omdat enige tijd is verstreken voordat deze procedure aanhangig is gemaakt. Topigs wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant
Datum uitspraak: 26-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:7808
Zaaknummer: 12320301 \ CV EXPL 26-4469
Rechters: J.J.A. Donkersloot
Advocaten: S. Wouters en A.H.M. Booijink
Wetsartikelen: 7:625 BW, 7:628 BW en 7:629 BW